

Musæi Metallici Lib. IV.

897

A 5. Heliotropium fuit orientale, figuræ trigona, colore viridi subobscuro insignitum, cum maculis rubris saturatis, cuius pars exterior valde nitebat.

Aliquando inuenitur Heliotropium, quod viridi colore, & sanguineis venis caret, hocc; nomen Heliotropij non meretur, sed ad aliud genus lapidis pretiosi, vel gemmæ opacæ referri debet.

VSVS IN MEDICINA, & alijs.

C VM Heliotropium nostrum maximam cum Iaspide affinitatem habeat, nemini dubium esse debet, vires etiam Iaspidis possidere. Primò venenis reluctatur, & sanguinem vndequequaq; fluentem supprimit. Hinc Marbodeus hoc carmen prodidit.

Sanguinis astringit fluxum, pellisque venena.

Insuper addit Boetius, hoc lapide gestato, calculi generationem prohiberi, ventriculi coctionem iuuari, & Epilepsiam arceri. Tandem alium ysum habuisse videtur apud Antiquos; nam Gestantes hanc gemmam plurima vaticinari, & futurorum rerum quædam præcognoscere Marbodeus scriptis.

Sed quoq; gestanti dat plurima vaticinari,

Atq; futurorum quædam prænoscere rerum.

Hanc autem operationem fabulosam, & ridiculam esse credendum est: quandoquidem olim, hoc lapide, Ethnici à cultu diuino aberrantes, præsertim in Idolorum festis, Alberto Magno referente, vtebantur. Alium etiam ysum antiquum huius lapidis Marbodeus recitat, dum Heliotropium gestabatur, vt gestans ab oculis humanis subtraheatur; versus Marbodei sunt hi.

Nam si coniungatur eiusdem nominis herbe

Carmine legitimo, verbog; sacra potenti.

Subtrahit humanis oculis quemcumq; gerentem.

Hanc quoq; operationem, & ysum Plinius improbat, & damnat, & à Magorum impudentia id fictum, & factum esse retulit. Etenim certum est nullum lapidem, vel gemmā, naturali sua facultate, impedire posse, quominus gestas à Præsentibus cōspiciatur.

D E P R A S I O.

Cap. LXX.

Æ Q V I V O C A.

D

V N C locum Praasio lapidi libenter assignauimus, quoniam, ex mente Plinij, tres huius lapidis species proponentis, secunda cum Heliotropio conuenire videtur, cuius historia paulò ante fuit exarata. Itaque Pralius; siue πάσιος inter gemmas opacas ab Authoribus reponitur. Verùm Pralius etiam potest appellari homo ex Praesijs Indiæ populis, quorum metropolis, referente Plinio, Palibrota nominatur; vel etiam ex Praasia oppido in ora Laconica sito, cuius Thucidides meminit. Alioquin Praesium, in genere neutro, prolatum, apud Tabernemontanum, & Anguillaram, denotat illam plantam, quam Botanici passim Marrubium appellant, quoniam suo colore πάσιος, nempè Porrum amuletur. Hæc postmodum planta in album, & nigrum Praesium destribuitur, vt suo loco exponetur.

Lib. 2. belli
Pelopon.
Marrubiu.

SYNO-

